

Ellen Bass – Kate Kaufman

Láska je láska

Knižka pre lesbickú, gejskú a bisexuálnu mládež a jej spojencov

Vydalo Záujmové združenie žien ASPEKT ako svoju 55. publikáciu v roku 2003.

Z anglického originálu „Free Your Mind – The Book for Gay, Lesbian, and Bisexual Youth, and Their Allies“ preložila, skrátila a doplnila Marianna Šípošová.

10 Reakcia vašej rodiny

...Vyjadriť niekedy čo len spolovice chválu

svojmu otcovi za to, že bol otcom,

ktorý mi dovolil byť samým sebou?

-Robert Francis

V ideálnom svete by rodičia reagovali na coming out svojho dieťaťa slovami: „Sme veľmi radi, že to o sebe vieš a že si sa o to chcela s nami podeliť. Ved' vieš, že pre nás nie je dôležité, do koho sa zamiluješ. Dôležité je, aby si bola šťastná.“

Nanešťastie je pri prvej reakcii rodičov takéto jednoznačné prijatie a porozumenie zriedkavé. Ale tým, čo rodina povie pri prvom rozhovore, sa to ešte nemusí skončiť. Časom sa to obyčajne zlepší, a niekedy sa to zlepší výrazne. V niektorých rodinách trvá tá zmena roky, v iných môže dôjsť k skutočnému zlepšeniu v priebehu niekoľkých mesiacov.

Aká reakcia je dobrá?

Niektorí rodičia sexuálnu orientáciu svojho dieťaťa prijímú hneď, dokonca sa tým ani nevzrušujú.

Arwyn opisuje svoju skúsenosť:

Bola som v kuchyni a telefonovala som so svojou priateľkou Jen. Mama varila večeru. Jen povedala: „Vieš čo, myslím, že by si to mala povedať mame hneď teraz.“ Ja na to: „Vážne? Myslíš,

že hneď teraz? OK, počkaj.“ A povedala som: „Mami, čo by si robila, keby som ti povedala, že začnem chodiť s dievčatami?“ A ona sa na mňa pozrela a povedala: „Čo by som mala robiť? Kým ma to nestojí viac peňazí ako chodenie s chlapcami, je mi to jedno.“

Aj pre Jasonových rodičov bolo ľahké prijať sexuálnu orientáciu svojho syna. Jeho otec povedal:

„Prečo si nám to nepovedal skôr? Prečo si si myslel, že to musíš skrývať?“

Ale na to, aby bol začiatok dobrý, nemusí vaša rodina reagovať hneď takýmto totálnym súhlasom.

Ak vás rodičia neodmietnu, neprestanú vás ľubiť ani nezmenia svoje správanie voči vám, je to dobrý začiatok. Nancy mala takúto skúsenosť:

Vlastne sa ma mama raz v noci spýtala, či som lesba. Bolo päť hodín ráno a ja som sa vrátila z klubu, vošla som a nevedela som povedať nie. Povedala som, že áno. A ona sa rozplakala. Potom na druhý deň prišla za mnou a povedala: „Mám ťa rada. Si moje dieťa. A nezáleží na tom, čo si. Len som chcela vnúčať a aby si sa vydala a bola šťastná.“

Zranilo ma, že plakala, pretože ma nestratila. Veď som nezomrela. Ale ja som sa dokázala na to pozrieť z jej pohľadu. Tieto jej očakávania v súvislosti so mnou sa jej nesplnia, preto ten žiaľ. Ale keď povedala, že ma má rada a že na tom nezáleží, tak to bolo niečo, čo nedokážem vyjadriť. Bolo to krásne ako západ slnka. A potom som si pomyslela, mám fakt šťastie. Fakt. Teraz mi je jedno, kto sa o tom dozvie.

Juliova matka nejaký čas tušila, že jej syn gej a opakovane sa ho na to pýtala. „Číta vo mne ako v knihe,“ hovorí. „Vždy to vedela a vždy to odmietala.“ Keď jej to Julio konečne povedal, jeho mama bleskovo prešla všetkými štádiami smerom k akceptácii:

Prišiel som domov a povedal som jej: „Celý život si ma učila, aby som si veril a aby som sa za seba postavil bez ohľadu na to, čo hovoria iní. Tak to teda robím. Myslím si, že je veľmi pravdepodobné, že som gej.“

A bolo to. Toto som jej povedal. V priebehu pätnástich minút mama prešla štádiom popierania, úplne to poprela. Päť minút na mňa revala a hovorila: „Nie, nie si. Nie, nie si. A čo všetky tie priateľky, čo si mal?“

Odpovedal som jej, že to bola len fáza. Päť minút na mňa ziapala. A potom bola päť minút v úplnom šoku a len plakala a plakala: „Prečo ja? Prečo?“ Prešla celým štádiom sebaobviňovania, keď hovorila: „Je to moja chyba, tvoj otec nás opustil, ja som odišla z Brazílie, mala som byť dobrá manželka, mala som byť“ – a tak ďalej.

Povedal som jej, aby tak nehovorila. Že nič z toho nie je jej chyba. Že je tá najlepšia mama, akú som mohol mať, pretože ak by mi nedala silu takto jej to povedať, možno by som sa ďalších dvadsať rokov trápil. Spýtal som sa jej, či by tak bola radšej. Tak trochu som jej to sťažil, keby chcela povedať áno.

Takže prešla popretím, potom prešla hnevom a plačom a potom o pätnásť minút povedala: „Fajn, žime si každý svoj život.“

Niektorí rodičia sú na začiatku veľmi smutní, ale ich trápenie netrvá večne. Alice, matka geja, to opisuje takto: „Myslela som si, že nemám rada homosexuálov, ale keď som zistila, že aj moje decko je gej, rozhodla som sa, že to nemusí byť také zlé.“

Rodičia chcú byť niekedy chápvaví a podporujúci, ale ich pocity ešte také nie sú. Toto bol prípad otca Michelle:

Keď som mu to konečne povedala, spýtala som sa, či je to preňho v poriadku. A on zašomral niečo v tom zmysle, že áno. Ale tón jeho hlasu nevyjadroval, že je to pre neho v poriadku. Nasledujúcich niekoľko mesiacov sme sa na ničom nezhodli. Ráno sme si povedali ahoj a vzápätí sme na seba hulákali. Pamätám si, že sme sa dostali do úplne uletenej hádky o niečom, ako že nekrmím mačky, pretože som lesba a moja sexualita je dôležitejšia ako moje povinnosti.

Ak reakcia vašich rodičov nie je celkom taká, ako ste si želali, doprajte im čas. Takmer vždy sa to zlepší. Po roku a pol Michelle so svojím otcom spolu pochodovali v každoročnom sprievode gejského sebavedomia Gay Pride a on sa celý čas usmieval.

Ak sa obávate zlej reakcie

Aj milujúci rodičia niekedy prežívajú ťažké obdobie, keď sa po prvý raz ocitajú zoči-voči faktu, že ich dieťa je gej alebo lesba. Anthony, ktorý je bisexuál, opisuje úsečnú reakciu svojej mamy:

Keď som mal štrnásť rokov, urobil som akýsi coming out svojej mame. Povedal som, že som asi bi. Povedala, že o tomto nechce nikdy viac počuť. Mám si robiť, čo chcem, ale nemám o tom s ňou diskutovať.

A Mickeyho mama plakala: „Bože, čo som komu urobila?“

Ak vaši rodičia reagujú hnevom, obviňovaním alebo iným spôsobom, ktorý vás hlboko zraňuje, je pravdepodobné, že budete veľmi smutní. Ich negatívna reakcia môže byť obzvlášť bolestná, ak ste si mysleli, že to ponesú dobre. Urobte teda všetko pre to, aby ste sa o seba postarali. Snažte sa byť asertívni a obklopiť sa mimo domu ľuďmi s pozitívnym postojom ku gejom a lesbám. Vyhľadajte podporu u ľudí, ktorí si myslia, že ste úžasní práve takí, akí ste.

Ak vás vaši rodičia aj naďalej znevažujú a urážajú kvôli sexuálnej orientácii, ak vám neustále hovoria, že nie ste dobrí, že ste hriešni alebo že ste zlyhali, vaša bolesť sa môže rovnať tej, ako keby vás fyzicky napadli. A je rovnako dôležité, aby ste sa ochránili. Vyhľadajte pomoc.

Odpovede na bežné reakcie na coming out

Rodič: Si si istý?

Niekedy je to skutočná otázka. Na druhej strane to ale môže znamenať, že dúfajú, že v skutočnosti nie ste gej alebo lesba. Ak stále pochybujete o svojej sexuálnej orientácii, hovorte o svojich pocitoch. Ale ak ste čakali, kým si budete skutočne istí, že ste gej alebo lesba, povedzte niečo jednoduché ako:

Vy: Dlho som o tom premýšľal a som si istý.

Rodič: Čo sme urobili zle? Vždy som vedela, že nemám nechať otca, aby ťa brával na ryby! *alebo* Vedel som, že som nemal kupovať tú bábiku.

Toto je možnosť uistiť vašich rodičov. Povedzte:

Vy: Nič ste neurobili zle. Proste som, kto som. A nie je v tom nič zlé. V skutočnosti ste toho urobili veľa správne, ináč by som vám to teraz nedokázala povedať.

Rodič: To nie je pravda. Je to len fáza. Si príliš mladá na to, aby si to vedela. To a to ťa ovplyvnilo. Je to len vrtoch.

Ak vaši rodičia prezentujú jednu alebo viac z týchto ukážok popretia, najlepšie je s čo najväčšou trpezlivosťou povedať:

Vy: Viem, že môže byť pre vás ťažké to prijať, ale dlho som o tom premýšľala a som si istá. Tak ako ste vy vedeli, že ste heterosexuálni, ja viem, že som lesba.

Toto môže byť ten správny čas na to, aby ste sa podelili o to, čo vás viedlo k uvedomeniu, kto ste.

Rodič: Je to nesprávne. Je to hriešne. Modlime sa.

Ak očakávate, že by vaši rodičia mohli mať odpoveď na spôsob hriech a modlitba, čítajte kapitoly o Spiritualite, aby ste zistili, čo hovoria o homosexualite duchovní vodcovia, ktorí majú pozitívny postoj ku gejom a lesbám. Môžete sa dokonca spojiť s niekým, kto by bol ochotný sa s nimi porozprávať. Na začiatok je však lepšie držať sa jednoduchých tvrdení, napríklad:

Vy: Je mi ľúto, že to tak cítite. Dúfam, že budete ochotní dozvedieť sa o iných pohľadoch, pretože takýto som. Prosím vás, nestavajte proti sebe moju vieru a moje pocity.

Rodič: Ako si mi to mohol urobiť?

Ak si vaši rodičia myslia, že všetko, čo urobíte, je kvôli nim, je to dobrá príležitosť pripomenúť im, že to tak nie je. Povedzte len:

Vy: Toto sa netýka teba. Týka sa to mňa a toho, že som k sebe čestný.